

TOVERITAR

The State Historical Society

No. 16

Helsinki, Huhtikuun 18 p.—Tuesday, April 18th

1922—Kahdestoista Vuosik.

Yksityistalous ja Vallankumous

"Sitä minä vain ihmettelen, että teistä kukaan ei ole oman ruokansa, emännöi omissa keittiössään ja edelleen jatkaa yksityistaloutta vallankumouksen jälkeenkin."

Niinpä niin. Me, jotka olemme lukeneet Kommunistisen Manifestin, Engelsin Perheen, yksityisomaisuuden ja valtion alkuperän, — luetaanpas se kirja vielä kerran — Behelin naisen, ehkäpä itse Marxin taloudelliset opitkin, meillä oli se käsitys, että kun se meidän uneksimmamme ja odoittamamme vallankumous tulee, se murskaa kaiken vanhan ja sen raunioille alkaa uuden rakentaminen niin että iloinen kalske vain kuuluu. Aluekin tulee vallankumouksen vapauttaa köyhälistöä ja siitä sorretuimmat, — proletariaatin naiset. Neuvosto-Venäjällä on tapahtunut vallankumous. "Sitä minä vain ihmettelen" j. n. e., sanovat lukemattomat Suomesta ja muista maista Neuvosto-Venäjälle tulleet toverit yhtämittä.

Proletaariset puolueet ja yksilöt kehittyvät vain elävässä taistelussa. Ja teorisoinnin lakkauksista vasta sitten, kun on jouduttu kasvoista kasvoin järkyttävän ankran todellisuuden, köyhälistön kumouksen kanssa. Vuosien kuluessa siinä kyllä mukana olevallakin vilahtaa mieleen ajatus: Tosin minä tekisin, jos mestarina olisin. Mutta historian pyörä pyöri omaa luttuaan. Ja kumous elää eri asteita ja niitä vaihteita, joita eletävänä oleva yllimenokausi ja ympärillä häärivät saaliinahnat, vallankumoukselle tuo sydämessään haluavat kapitalistiset naapurit sille aiheuttavat.

"Me olemme tässä tekemisissä ei sellaisen kommunistisen yhteiskunnan kanssa, joka on kehittynyt omalla pohjallaan, vaan sellaisen kanssa, joka vasta juuri on syntymässä ka-

pitalistisesta yhteiskunnasta ja joka siksi kaikissa suhteissa, taloudellisessa, moraalissa ja henkissä, vielä kantaa en vanhan yhteiskunnan leimaa, jonka syvyyksistä se on lähtenyt." (Marx v. 1875 n. s. Gothan ohjelmaa arvosteltaessaan.) Siis taloudellisesti, henkisesti ja moraalisesti on tämä kehitymässä oleva yhteiskunta edellisen, sen vääräydellä rakennetun, viheliäisen porvarillisen yhteiskunnan perillinen. Taloudelliset olot, ihmiset ja heidän moraalisensa käsityksensä ovat kukistuneen yhteiskunnan perillisinä, sen ilalla leimattuna.

Vaikka kumouksen alainen yhteiskunta olisi miten kapitalistisesti korkealle kehittynyt tahansa, siis teknillisesti ja tuotannollisesti kaikki olisi huippuunsa kehitetty, on sellaisestakin maassa kumouksen jälkeen uuden, sosialistisen yhteiskunnan syntytuskat varsin vaikeita. Kumouksen tapahtuu luokkasodan, ankaran hävityksen ja rappaantumisen merkissä ja kautta. Yksityistalous nojaa kivistumassa olevaan vanhan yhteiskunnan perustana olevaan yksityisomaisuuteen ja tuotantotapaan. Nähdäksemme siitä, miten pian kumouksen jälkeen uudistettu talouskoneisto, sosialistinen suurtuotanto alkaa käydä riippuvain kotitalouden häviämisen. Ensimmäinen tarvitaan siihen niin hyvin järjestetty ja elpöivä tuotanto, että se voi sijoittaa suurimman osan työväenluokasta palvelukseensa ja antaa näille vastikkeeksi työstä heidän tarvitsemansa kulutus- ja elintarpeet. Toiseksi täytyy tämän suurteollisuuden olla niin hyvin kehitetty ja järjestetty, että se, paitsi sitä, että maan talouselämä pysyy sen avulla tasapainossa, kykenee tehokkaasti suorittamaan sen kylläkin suurem-

moisen tuotannon, joka tätä ennen on suoritettu yhtä monessa pikkutaloudessa kuin on maassa perhettä. Mutta kuten jo edellä on huomautettu, on kumouksella omat lakinsa ja vaikeutensa kehittyneissäkin maissa, eikä niitä voi yksilöt mielivaltaisesti ohjata ja määrätä. Takapajulla olevissa köyhissä ja hävitetyissä maissa on se luonnollisesti mouin veroin vaikeampaa. Neuvosto-Venäjältä puuttui käynnissä olevan luokkasodan vuoksi raakaineltoja, polttoaineita, kuljetuslaitokset olivat kurjassa kunnossa, ei ollut koneen osia ja — ammattimiehet olivat, joko kaatuneet rintamalla tai olivat vieläkin kiviääri kourassa. Suurteollisuus siinä mitassa, että se olisi muodostunut sosialistiseksi suurtuotannoksi, ei ole vielä päässyt kehittymään. Sentaiksen on tällä yhteiskunnalla, joka elää sosialistisen yhteiskunnan alemmaa astetta "sen vanhan (siis porvarillisen) yhteiskunnan leimaa mistä se on lähtenyt."

Hyvin painavana tekijänä vallankumouksen jälkeen esiintyy myöskin edellisestä yhteiskunnasta perityt tottumukset ja moraalit. Pikkuporvarilliset käsitteet eivät niin helposti häviä ihmisistä. Ellei ole vallitsemassa sosialistinen suurtuotanto, taloudellisen häviämisen voi tapahtua laajemmalla mitassa. Vallankumouksen edellä käyvät käsitteiden hölytminen, n. s. moraalin rappeutuminen, vaikuttaa vielä tapahtuneen kumouksenkin jälkeen suurin kansanjoukkoihin. Siitä seuraa, että vapaaehtoinen siirtyminen osittaisen yhteiskunnallisen suurtaisuuden varaan kohtaa suuria vaikeuksia.

Kun yksityistalous ja yksivaiolisuus on syntynyt taloudellisista syistä, tulee eteen kysymys, häviääkö yksivi-

olisuus näiden syiden hävitessä kapitalistisen kivistumisen kanssa? Engels vastaa siihen kirjassaan "Perheen, yksityisomaisuuden ja valtion alkuperästä" seuraavaa: "Saattaisipa täydellä syyllä vastata: se ei ainoastaan ole häviämättä, vaan pikemminkin silloin täydellisesti toteutu. Siinä tuotantokoneiden muuttuessa yhteiskunnalliseksi omaisuudeksi katoaa myös palkkatyö ja köyhälistö, sillä myös se välttämättömyys, joka vaatii vitsin — tilastollisesti laskettaessa olevan — lukumäärän naisia rahasta antautumaan. Prostitutsioon tulkoo, yksivaiolisuus sen sijaan, että häviäisi, tulee lopultakin todelliseksi — miehillekin."

Yksivaiolisuus ja kotitalous eivät luonnollisesti kuulukaan välttämättä yhteen. Kommunistisen yhteiskunnan korkeammalla asteella — siis ei sen ensimmäisellä asteella — tulee ihminen taloudellisesti vapaaksi ja riippumattomaksi, silloin, "jolloin työ lakkauksella ainoastaan elämisen välineenä ja tulee itse elämän ensimmäiseksi tarpeeksi. Jolloin yksilöiden kaikkipuolisen kehityksen mukana tulevat kasvamaan tuotantovoimakin ja kaikki yhteiskunnallisen rikkauten lähteet tulevat virtaamaan täytenä virtana." (Marx tarkastelemaan työväenpuolueen ohjelmaa.) Tällöin miehen ja naisen yhteiselämän määrää henkilöiden mieltymys. Mutta tällöin on ihmisenkin jo niin korkealla kehittyneenä, että hän ei kaipaa kotiköyden köyden ruuan hajuja, eikä asunonsa muuttamista pesemäsi, siivouksensa ja palkkausverstaaksi. Silloin vallitseva sosialistinen suurtuotanto on aineellisesti perustana kollektiivisen talouden syntymiselle ja olojen mukana kehittynyt ihmisen mukaantumaan uuteen talousmuotoon.

(Sos. Aik. lehti H. K.)

Kommunistinen nuorisoliike on nyt saavuttanut jalansijaa myöskin Englannissa. Ennen vuotta 1914 ei siellä löytynyt mitään proletariaatin nuorisjärjestöjä. Tosin siellä jo silloin harjoitettiin sosialistista vallistustyötä, mutta sillä oli voimakas uskonnollinen luonne. Myöhemmin kehittyi tästä liikkeestä proletariaatin sunnuntai-koulu, jotka ovat vallankumouksellisen työväenliikkeen kannalla. Mutta ei edes tämä toiminta omannut puhdasta ja irralista ohjelmaa, vaikkakin opetus kouluissa perustui materialistiselle historiantarkastukselle ja vaikkakin sen tarkoituksena oli kylvää vallankumouksellista henkeä. Tämä liike rajoittui kuitenkin Skotlanttiin.

Itse Englannissa ei ennen vuotta 1916 ollut olemassa mitään nuorisotai lapsiosastoja, jotka olisivat olleet luokkatalustalon kannalla. Yksityiset toverit koettivat sodan aikana nostattaa taistelun sitä vastaan. Sanomalehti "The Rebel" (Kapinallinen) julkaisi toveri Steward, joka Karl Liebknechtin kirjoituksista oli saanut oikean käsityksen antimilitaristisesta taistelusta, ja koetti johtaa "Conscience Objectors" (omantunnonnsyistä no tilaspalveluksesta kieltäytyvä) liikettä oikeaan suuntaan ja voittaa sen meidän aatteillemme. Kaikki nämä yritykset raukesivat kuitenkin tyhjiin. "The Rebel" lakkauttamisella tuhkautettiin antimilitaristinen taiste-

KOMMUNISTINEN NUORISOLIIKE ENGLANNISSA

lu, vallankumouksellisen sosialismin ainoa elämänilmaisuus, ja ajatus perustaa nuorisoliike herätettiin vasta sodan jälkeen.

Joukko irrallisia osastoja oli jo vuodesta 1916 olemassa Lontoossa, mutta ne olivat merkityksettömiä. Vasta aselevon jälkeen voivat ne esiintyä aktiivisina ulospäin. Ne esiintyivät silloin "Socialist Young People League" (Sosialistinen nuorisoliike), jonka nimenä oli "Red Flag" (Punainen Lippu). Sittenkin muuttivat nimensä "Young-Workers League" (Nuorten Työläisten Liitto) ja kutsuivat lehteään "The Young Worker" (Nuori Työläinen).

Liike rajoittui Lontooseen ja kuului siihen noin 10 osastoa, joissa oli yhteensä 200—300 jäsentä. Kansallinen työläisnuorisoliike, jonka kotipaikkana oli Manchester, ei ole koskaan antanut itsestään kuulla paljoa. Todellisuudessa oli olemassa siis vain proletariaatin koululiike, joka oli keskittynyt Glasgowin ja Lontoossa oleva nuoris-osastojen irrallinen yhdistys. "Proletaarin koululiike" käsitti lapset, nuorisoin ja täysikasvuiset.

Kommunistinen Nuorisointernationaalin Toimeenpanevan Komitean ohjeiden mukaan työskenneltiin molempien järjestöjen yhdistämiseksi yhdeksi kommunistiseksi nuorisoliikoksi. Englannin Kommunistinen Puolue tuki näitä pyrkimyksiä ja määräsi erään toverin kutsumaan koolle konferenssin, jossa molemmat järjestöt olisivat edustettuina.

Tämä konferenssi pidettiin Birminghamissa elokuun 26 p:nä 1921. Tuloksena oli väliaikaisen komitean asettaminen, joka sai tehtäväkseen luoda järjestöperusteet koko maata käsittävälle yhtenäiselle nuorisoliikelle. Katsoen Englannissa vallitseviin olosuhteisiin (työläisten yleensä poliittinen vierova kanta, edellytyksien puute proletariaatin nuorisoliikkeen vaikutusalaan nähden jne.), ovat tähän mennessä saavutetut tulokset erittäin hyviä. Numeroiden mukaan katsottuna on liitto vielä hyvin heikko, mutta puitteet ja perusta on luotu kommunistisen nuorisjärjestön rakentamiselle maassa, joka muutama aika sitten vielä oli viljelemätöntä. Birminghamin konferenssista lähti-

en en selvenemisprosessi ollut käynnissä. Vanhan sunnuntai-koulun ajatus yhdistää lapset, nuorisoin ja täysikasvuiset voitetaan näin vähitellen. Proletaarin nuorisoliikkeen päämajassa on jo muodostettu nuoris-osastoja. Glasgowissa, Birminghamissa, Leedsissä ja Lontoossa on piirijärjestö muodostamisen alaisena. Kommunistinen Puolue tukee väliaikaisia keskuskomiteaa kaikessa suhteessa. Liiton sanomalehden "The Young Communist" (Nuori Kommunisti) molemmat ensimmäiset numerot ovat ilmestyneet 10,000 kappaleen painoksina kumpikin. Ilmestyneet kirjeet maan kaikista osista osoittavat, että lehti on otettu hyvin vastaan. Lehtolehtiä on painettu suuret määrät.

Useita piirikonferensseja on jo pidetty, kuten esim. Glasgowissa, Birminghamissa ja Lontoossa. Kun suuri työttömyys kohdistuu erikoisen ankarana nuoriin työläisiin, hidastuttaa se värvästyötä. Mutta kun Englannissa ei ole mitään muuta nuorisjärjestöjä paitsi sotilaallisia ja uskonnollisia, niin on nuorisoliikolla suuri työkenttä edessään, ja vaikkakaan ei aivan lähialkoina voidakaan luoda joukkojärjestöjä, voidaan kuitenkin toivoa, että Englannin Kommunistinen Nuorisoliike, kun sen ensimmäinen kongressi muutamaa kuukauden kuluksena kokouksena, on seisoiva järjestöllisesti laajana ja poliittisesti herju-